

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 70/2025
06.02.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић и Зорана Хаџића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Славен Ковачевић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарства правде, Министарства унутрашњих послова, коју заступа Државно правобранилаштво са седиштем у Београду, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду Гж 6425/19 од 16.05.2024. године, у седници одржаној 06.02.2025. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Београду Гж 6425/19 од 16.05.2024. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Вишег суда у Београду Гж 6425/19 од 16.05.2024. године, ставом првим изреке, преиначена је пресуда Првог основног суда у Београду П 2446/2019 од 25.02.2019. године у ставу првом изреке, тако што је одбијен, као неоснован тужбени захтев тужиоца да се обавезе тужена да тужиоцу исплати износ од 120.000,00 динара на име накнаде нематеријалне штете проузроковане неправилним радом органа тужене са законском затезном каматом од 19.02.2016. године до исплате. Ставом другим изреке, преиначена је одлука о трошковима поступка садржана у ставу другом изреке првостепене пресуде, тако што је обавезан тужилац да туженој на име трошкова поступка плати 18.000,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију, због битних повреда одредаба парничног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права.

Испитујући дозвољеност ревизије применом члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 10/23), Врховни суд је утврдио да је ревизија недозвољена.

Чланом 468. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 10/23), прописано је да спорови мале вредности, у смислу одредаба ове главе, јесу спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу

које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе. Према члану 479. став 6. ЗПП, против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности није дозвољена ревизија.

Тужба ради накнаде штете поднета је 10.05.2016. године, а вредност предмета спора је 120.000,00 динара.

Побијаном другостепеном пресудом одлучено је у спору мале вредности, јер вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, са којих разлога је ревизија тужиоца недозвољена на основу члана 479. став 6. ЗПП.

Приликом оцене дозвољености ревизије, Врховни суд је имао у виду да је побијаном одлуком преиначена првостепена пресуда, међутим, у овом случају нема места примени одредбе о дозвољености ревизије на основу члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП. Наиме, преиначење првостепене пресуде од стране другостепеног суда у овом случају није од значаја, у смислу примене одредбе члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП, јер посебне одредбе ЗПП, којима је регулисан поступак у споровима мале вредности, искључују право на изјављивање ревизије у том поступку, па специјално правило искључује примену општег правила (члан 467. ЗПП).

На основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа - судија
Добрила Страјина, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић